

N. KAVURIĆ-KURTOVIĆ, *Pietà za majku, ženu i ...*

dijeli u nekoliko polja u kojima dinamično suprotstavlja velike, čiste površine i minuciozno slikane pojedinosti. Autor je likovnih intervencija u javnim prostorima (Koprivnica, Zagreb) i ciklusa crteža *Tragom zbilje XX. stoljeća* (1974–82). Samostalno izlagao u Koprivnici, Zagrebu, Beogradu, Dubrovniku, Rijeci, Parizu, Zürichu, Bernu, Baselu, Londonu i Velikoj Gorici. Scenograf HNK u Zagrebu (B. Brecht, *U guštari velegrada*; F. Schiller, *Razbojnici*; J. P. Kamov, *Orgije monaha*; W. Shakespeare, *Mjera za mjeru*; M. Krleža, *Banket u Blitvi*).

LIT.: Ž. Čorak i T. Maroević, Zlatko Kauzlarić-Atač (katalog), Zagreb 1971. — P. Waldberg, Kauzlarić-Atač (katalog), Paris 1971. — Z. Mrkonjić i G. Paro, Zlatko Kauzlarić-Atač: Od crteža do scene (katalog), Velika Gorica 1982. — P. Selem, Slikar i kazalište (katalog), Zagreb 1984. — I. Šimat-Banov, Ecce Homo (katalog), Zagreb 1989. J. Dep.

KAVANJIN, Jerolim, pjesnik (Split, 4. II. 1641 — 29. XI. 1714). Povukavši se pod starost iz Splita u Sutivan na Braču, piše epsku pjesmu u 30 pjevanja *Poviest vanđelska bogatoga a nesrićna Epuluna i ubogoga a čestita Lazara*, koja je 1861. objavljena pod naslovom *Bogatstvo i uboštvo*. Osim tada uobičajenih religiozno-filozofskih tema, donosi više opisa (solinske ruševine, unutrašnjost splitske stolnice, perivoji dubrovačkih ljetnikovaca) proisteklih iz izravna promatranja zbilje. U jednoj poznatoj kiti-ci hvali i »kipodiljca« Ivana Duknovića.

LIT.: C. Fisković, Baština starih hrvatskih pisaca, Split 1978, str. 361. — D. Keckemet, Crteži Dioklecianove palače Fischera von Erlacha, Peristil, 1987, 30. Jos. B.

KAVURIĆ, Vanja, slikarica (Beograd, 9. X. 1945 — Zagreb, 23. X. 1977). Studirala na Akademiji primijenjenih umetnosti u Beogradu (S. Čelić), diplomirala na Akademiji u Zagrebu 1967 (O. Postružnik). Bila je suradni-

ca Majstorske radionice K. Hegedušića. Pripada struji obnovljene figuracije bliske pop-artu. U slikama i crtežima naglašava opsjednutost svakodnevnim predmetima i erotskim asocijacijama (*Šalica kave*, 1974). Samostalno izlagala u Zagrebu (1970) i Vukovaru (1975); 1990. priređena joj je izložba u Zagrebu. Bavila se keramikom i likovnom pedagogijom.

LIT.: S. Špoljarić, Vanja Kavurić (katalog), Zagreb 1990.

R.

KAVURIĆ-KURTOVIĆ, Nives, slikarica (Zagreb, 18. I. 1938). Diplomirala na Akademiji u Zagrebu 1962 (F. Baće). Bila je suradnica Majstorske radionice K. Hegedušića 1962–67. Profesoric na Akademiji u Zagrebu od 1983. Privržena od početka figuraciji, prošla je kroz nekoliko faza kojima su zajednički nadrealnost i fantazmagoričnost, a prepoznatljive su po tipičnu nemirnu rukopisu i poetici ljudske usamljenosti i tjeskobe (*Oči pune umora*, 1969; *Vrijeme tišine*, 1975). Autorica se služi stečevinama informela i novoga shvaćanja prostora, a djela joj se odlikuju osjetljivom linijom i profinjenim koloritom; posljednjih godina teži prema zatvorenijemu i čvršćemu obliku (*Prizemljenje, uzemljenje*, 1978; *Lica i naličja*, 1980). Na svojim sugestivnim kompozicijama s grotesknim likovima, ponekad na rubu paradoksa ili crnoga humora, često ispisuje svoje ili tuđe tekstove, kao daleki odjek letrizma. Osobito plodna kao crtač i grafičar. God. 1973. objavila je mapu grafika u izdanju Zbirke Biškupić, a 1976. bibliofilsko izdanje *Dvojba* (s pjesnikom M. Ganzom). Samostalno je izlagala u Zagrebu, Ljubljani, Novome Sadu, Beogradu, Luzernu, Osijeku, Milanu, Puli, Beču, Karlovcu, Torinu, Hvaru, Varaždinu, Splitu, Vinkovcima i Parizu.